

POLSKIE TOWARZYSTWO ORIENTALISTYCZNE

PRZEGLĄD ORIENTALISTYCZNY

Kwartalnik

Nr 3 (11)

WARSZAWA

1954

PAŃSTWOWE WYDAWNICTWO NAUKOWE

SPIS TREŚCI

ARTYKUŁY I UTWORY LITERACKIE

Franciszek Trawnicki, <i>Penetracja amerykańska w Wietnamie po II wojnie światowej</i>	203
Borys Eppel, <i>Kilka uwag o prasie tureckiej 1953 roku</i>	215
Ananiasz Zajączkowski, <i>Z dziejów orientalizmu polskiego Doby Mickiewiczowskiej</i>	221
Szems-ed-Din Hafiz Szirazi, <i>Gazel</i> (przełożył z perskiego Ananiasz Zajączkowski)	246
Jan Reychman, <i>Próby organizacji orientalistyki polskiej w Dobie Mickiewiczowskiej</i>	247
<i>Pieśń harfiarza</i> , (przełożył z egipskiego Tadeusz Andrzejewski)	265
Mori Oga i, <i>Łódź „Takase“</i> (przełożył z japońskiego Wiesław Kotański)	267
<i>Atābāt</i> , (przełożył z arabskiego Władysław Tubielewicz)	275
Sabahattin Ali, <i>Czajnik</i> (przełożył z tureckiego Edward Tryjarski)	277

Z PRACOWNI REKOPISÓW ORIENTALNYCH

Renata Kohnowa, <i>Zbiory rękopisów wschodnich w bibliotekach wrocławskich</i>	283
Eugeniusz Słuszkiewicz, <i>Trzy rękopisy ormiańskie z I-ej połowy XVII w. ze zbiorów polskich</i>	292

MATERIAŁY I NOTATKI

Tadeusz Andrzejewski, <i>Odnalezione „Nauki księcia Dedefhor“</i>	295
Włodzimierz Zajączkowski, <i>O poprawną pisownię imion i nazw orientalnych</i>	296
Aleksander Dubiński, <i>Pawilon PRL na Międzynarodowej Wystawie w Izmirze</i>	297
Wiesław Tomaszewicz, <i>Nieznany przekład H. Sienkiewicza na język turecki</i>	298

RECENZJE

Z książek:	
Jan Reychman, <i>Oczerki po istorii russkogo wostokowiedienija</i>	299
Witold Jabłoński, <i>Ludwika Rodziewicz, Historia sztuki chińskiej</i>	303
Stanisław Kałużyński, <i>Łukasz Hirba, Nowa Mongolia</i>	304
Aleksander Dubiński, <i>Akadiemiku Władimiru Aleksandrowiczu Gordlewskomu k jego siemidiesiatipiatiletju. Sbornik statiej</i>	307
Stanisław Kałużyński, <i>S. I. Rudenko, Kultura nasilenija gornogo Ałtaja w skifskoje wremja</i>	310
Notatki bibliograficzne:	
Włodzimierz Zajączkowski, <i>Dorobek wydawniczy turkologii radzieckiej w latach 1951—1953</i>	312
Z czasopism	

KRONIKA

Zygmunt Rysiewicz	
Z ruchu naukowego na polu orientalistyki:	315
Międzynarodowy Zjazd w Teheranie z okazji 1000-lecia Awicenny	315
XIII Zjazd Orientalistów Polskich w Warszawie	315
Uczczenie pamięci akademika I. J. Kraczkowskiego przez delegację egipską w Leningradzie	317
Z wydarzeń na współczesnym Wschodzie	317

SPIS TABLIC

Do przekładu A. Zajączkowskiego: Szems-ed-Din Hafiz Szirazi <i>Gazel</i>	Tab. I—II
Do art. R. Kohnowej, <i>Zbiory rękopisów wschodnich w bibliotekach wrocławskich</i>	Tab. III—IV

*

Winieta na okładce przedstawia tragarza w zawiei śnieżnej według rysunku malarza japońskiego Ando Hiroshige (1797—1825)

PIEŚŃ HARFIARZA*

Jak szczęśliwy ten piękny książę, któremu w udziale przypadło dobre przeznaczenie.

Jedne istoty przemijają, giną,
inne zajmują ich miejsce i trwają;
tak się już dzieje od czasu praojców,
że i bogowie, którzy niegdyś żyli,
dziś spoczywają w swoich piramidach.
Tak samo inni — świetni dostojnicy
dziś — pogrzebani w swoich piramidach,
i ci, co niegdyś wznosili pałace,
z ich siedzib dzisiaj nie ma nawet śladu.
A teraz — — co się z nimi dzieje?

*

Słyszałem słowa, które powiedział mędrzec Imhotep i mędrzec Dedefhor, które dziś jeszcze wszędzie się powtarza.

A oni sami — gdzie mają siedzibę,
kiedy ich mury rozpadły się w gruzy,
kiedy z ich siedzib nie ma nawet śladu,
jakgdyby sami nigdy nie istnieli;
nikt przecie stamtąd jeszcze nie powrócił,
by opowiedzieć o swojej istocie
by opowiedzieć nam o swoich sprawach,
i żeby serca nasze uspokoić,
zanim — my sami kiedyś podążymy
tam, dokąd oni już dawno odeszli.

*

*) *Pieśń harfiarza*, poetyckie rozwinięcie zasady *carpe diem*, dochowała się do naszych czasów w kilku wersjach. Podany wyżej przekład został dokonany na pod-

Uraduj się w pragnieniu swoim i spraw, by serce zapomniało o troskach,
bo warto, abyś szedł za głosem swoich pragnień tak długo, jak długo żyjesz.

A więc pachnidłem wonnym głowę namaść
i włóż na siebie muślinowe szaty,
które cudowną wonią przesycone:
bogów zaiste godny to podarek.
Pomnażaj wszystko, co dobre dla ciebie,
nie daj, by w tobie pragnienie wygasło,
spełń je i uczyn, co dobre dla ciebie,
i tak na ziemi ułóż swoje sprawy,
byś nie odmówił żadnemu pragnieniu,
bo dzień narzekań do ciebie też przyjdzie,
gdy nie wysłucha Ozyrys narzekań
i na nic nie zda się oplakiwanie,
by serce ludzkie z grobu zmartwychwstało.

A więc radosnym czyn swój dzień
i niech cię to nie znuży,
bo tam się skarbów nie zabiera,
bo stamtąd się nie wraca.

Przełożył z egipskiego
Tadeusz Andrzejewski

stawie najkrótszej i zarazem najstarszej wersji, według papirusu Harris 500 recto 6,2—7,3. Przekład polski jest tłumaczeniem wolnym, nieuwzględniającym nawiasów sygnalizujących luki i interpolacje tłumacza. Wersja ta została przepisana z grobu króla Intefa (XI dyn. — 21 w. p. n. e.), jak podaje skryba papirusu Harris 500. Inne, rozszerzone wersje pochodzą z XVIII dyn. i z czasów ptolemejskich.